

NIEWYNIOSŁY (1) *part praet act*

N pl subst niewyniosł(e).

Sł stp brak, Cn s.v. niski, Linde brak.

W funkcji przymiotnika:

1. Skromny, prosty, nie wyróżniający się; humilis Cn:

W połączeniu szeregowym: A iż wm osobę KIM dotego [pilnowania porządku] obrał Te przyczyny KIM do tego przywiodły Pierwsza obyczaje wm pobożne skromne niewyniosłe, Druga zachosc Familiey wm gdyz natakie wrzędy ludzie domow pierszych zawzdy bywali obrani. ActReg 47.

Wyrażenie: »obyczaje niewyniosłe«: ActReg 47 cf W połączeniu szeregowym.

2. [Niespadzisty, płaski:

Szereg: »rowny i niewyniosły«: Domy z gliny vlepione/ niemal ná ten kłztałt iáko w Hiszpaniey/ owłzem y láme dáchy ná domiech z gliny łą/ á rowne y niewyniosłe. BusLic 24v.]

Synonimy. 1. pobożny, skromny.

Cf WYNIOSŁY

AW